

2. Czy art. 34 i 36 traktatu sprzeciwiają się stosowaniu aktu prawa krajowego, który zakazuje na terytorium kraju nie tylko produktów, które mogą zostać pomyłone ze środkami spożywczymi w rozumieniu art. 1 ust. 2 wspomnianej dyrektywy, ale także innych produktów, których wygląd może zachęcać konsumentów do nadania im innego przeznaczenia, niż przeznaczenie, dla którego zostały one wyprodukowane, pomimo że nie stanowią one preparatów niebezpiecznych w rozumieniu art. 2 dyrektywy 1999/45/WE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 11, s. 4.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 87/357/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących produktów, których wygląd wskazuje na przeznaczenie inne niż rzeczywiste, zagrażających zdrowiu lub bezpieczeństwu konsumentów (Dz.U. L 192, s. 49).

⁽³⁾ Dyrektywa 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 200, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 24 kwietnia 2018 r. – Manuel Jorge Sequeira Mesquita / Fazenda Pública

(Sprawa C-278/18)

(2018/C 259/32)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Druga strona postępowania: Fazenda Pública

Pytania prejudycjalne

Czy art. 135 ust. 1 lit. l) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r., dotyczący zwolnienia transakcji dzierżawy nieruchomości⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że takie zwolnienie ma zastosowanie do umowy oddania do korzystania do celów rolniczych działek rolnych składających się z winnic spółce, której przedmiotem działalności jest działalność rolnicza, która to umowa została zawarta na okres jednego roku podlegający przedłużeniu o ten sam okres, a na jej mocy na koniec każdego roku należy jest odpowiedni czynsz?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Barcelona (Hiszpania) w dniu 24 kwietnia 2018 r. Magdalena Molina Rodríguez / Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

(Sprawa C-279/18)

(2018/C 259/33)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona